UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

17 päivänä joulukuuta 2010 *

Asiassa T-369/08,

European Wire Rope Importers Association (EWRIA), kotipaikka Hemer (Saksa),

Câbleries namuroises SA, kotipaikka Namur (Belgia),

Ropenhagen A/S, kotipaikka Vallensbaek Strand (Tanska),

ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, kotipaikka Kaarst (Saksa),

Heko Industrieerzeugnisse GmbH, kotipaikka Hemer,

Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, kotipaikka Solms (Saksa),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Jose Casañ Colomar, SA, kotipaikka Valence (Espanja), ja

Denwire Ltd, kotipaikka Dudley (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajanaan asianajaja T. Lieber,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Clyne ja H. van Vliet,

vastaajana,

jossa on kyse 4.7.2008 tehtyä komission päätöstä koskevasta kumoamisvaatimuksesta; tällä päätöksellä komissio hylkäsi kantajien vaatimuksen rauta- ja teräskaapeleiden tuonteihin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun aloittamisesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Papasavvas ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.3.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä annettu perusasetus*

1 Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden perussäännöstö on polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) (joka on korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010,

L 7, s. 22)). Perusasetuksen 1 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 1 artiklan 1, 2 ja 4 kohta) säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

– –

4. Tässä asetuksessa ilmaisu ’samankaltainen tuote’ tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.”

2 Perusasetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 1 ja 2 kohta), säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu: a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla; ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan."

3 Perusasetuksen 5 artiklan 7 ja 9 kohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan 7 ja 9 kohta), säädetään seuraavaa:

"7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi.

– –

9. Jos konsultaation jälkeen vaikuttaa siltä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi todisteita, komission on aloitettava menettely valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoitettava menettelyn aloittamisesta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Ellei todisteita ole riittävästi, valittajalle on, konsultaatioiden jälkeen, 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle ilmoitettava asiasta."

4 Perusasetuksen 11 artiklan 2, 3, 5 ja 6 kohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 2, 3, 5 ja 6 kohta) säädetään seuraavaa:

”2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. – –

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, – – jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan

nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määrityksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.

– –

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettavaan tarkasteluun. Kyseiset tarkastelut suoritetaan nopeasti ja ne saatetaan tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamispäivästä.

6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta. – –”

5 Perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 21 artiklan 1 kohta) säädetään seuraavaa:

”Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa,

jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.”

B *Rauta- tai teräskaapeleiden tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet*

1. *Kiinasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräskaapeleiden tuonnille asetetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet*

6 Euroopan unionin metallikaapeliteollisuuden yhteistyökomitean (Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries, jäljempänä EWRIS) huhtikuussa ja kesäkuussa 1998 tekemien kahden kantelun ja teräskaapeleiden tuontia yhteisöön koskevan ja 20.5.1998 aloitetun polkumyynnin vastaisen menettelyn johdosta Euroopan yhteisöjen komissio antoi 18.2.1999 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Meksikosta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa ja tiettyjen unkarilaisten ja puolalaisten viejien esittämien sitoumusten hyväksymisestä asetuksen (EY) N:o 362/1999 (EYVL L 45, s. 8). Mainitun asetuksen 7 perustelukappaleessa määritellään ”tarkasteltavana oleva tuote” seuraavasti: ”teräsköydet ja -kaapelit, myös lukitut köydet (eivät kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä valmistetut köydet ja kaapelit), joiden poikkileikkauksen suurin läpimitta on suurempi kuin 3 millimetriä”.

7 Neuvosto antoi 12.8.1999 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta, Unkarista, Intiasta, Meksikosta, Puolasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sekä Korean tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä asetuksen (EY) N:o 1796/1999 (EYVL L 217, s. 1). Tämän asetuksen 4 perustelukappaleessa toistetaan asetuksen N:o 362/1999 7 perustelukappaleessa oleva tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä.

8 Sen jälkeen kun 13.11.2003 oli julkaistu ilmoitus tiettyjen, muun muassa asetuksella N:o 1796/1999 asetettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 272, s. 2), komissio sai 17.5.2004 EWRISiltä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelua koskevan pyynnön. Komissio julkaisi 17.8.2004 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 207, s. 2) ja aloitti tutkimuksen.

9 Neuvosto antoi 8.11.2005 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa [perusasetuksen] 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen asetuksen N:o 1858/2005 (EUVL L 299, s. 1). Tämän asetuksen 18 perustelukappaleessa toistetaan asetuksen N:o 1796/1999 4 perustelukappaleeseen sisältyvä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä.

2. *Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräskaapeleiden tuonnille asetetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet*

10 EWRISin maaliskuussa 2000 jättämän kantelun ja rauta- tai teräskaapeleiden tuontia yhteisöön koskevan 5.5.2000 aloitetun polkumyyntimenettelyn johdosta komissio antoi 2.2.2001 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa ja tiettyjen tšekkiläisten ja turkkilaisten viejien esittämien sitoumusten hyväksymisestä asetuksen (EY) N:o 230/2001 (EYVL L 34, s. 4). Mainitun asetuksen 9 perustelukappaleessa määritellään ”tarkasteltavana oleva tuote” seuraavasti: ”rauta- tai teräsköydet ja -kaapelit, myös lukitut köydet, lukuun ottamatta ruostumattomasta teräksestä valmistettuja köysiä ja kaapeleita, joiden poikkileikkauksen suurin läpimitta on yli 3 millimetriä ja joissa voi olla liitos- ja muita osia”.

11 Neuvosto antoi 2.8.2001 tiettyjen Thaimaasta, Tšekin tasavallasta, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin kantamisesta lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1601/2001 (EYVL L 211, s. 1). Tämän asetuksen 8 perustelukappaleessa toistetaan asetuksen N:o 230/2001 9 perustelukappaleeseen sisältyvä tarkasteltavana olevan tuotteen käsite.

12 Sen jälkeen kun 29.10.2005 oli julkaistu ilmoitus tiettyjen, muun muassa asetuksella N:o 1601/2001 asetettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 270, s. 38), komissio sai 28.4.2006 EWRISiltä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelua koskevan pyynnön. Komissio julkaisi 3.8.2006 ilmoituksen Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun sekä Turkista peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 181, s. 15) ja aloitti tutkimuksen.

13 Neuvosto antoi 30.10.2007 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sekä Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden kumoamisesta asetuksen (EY) N:o 1279/2007 (EUVL L 285, s. 1). Tämän asetuksen 32 perustelukappaleessa määritellään ”tarkasteltavana oleva tuote” viittaamalla asetuksen N:o 1601/2001 8 perustelukappaleeseen sisältyvään tarkasteltavana olevan tuotteen käsitteeseen seuraavasti: ”rauta- tai teräsköydet ja -kaapelit, myös lukitut köydet, ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä valmistetut köydet ja kaapelit, joiden poikkileikkauksen suurin läpimitta on yli kolme millimetriä ja joissa voi olla liitos- ja muita osia”.

Asian tausta

14 Yksi tämän asian kantajista, European Wire Rope Importers Association (EWRIA), on yhdistys, joka on perustettu edustamaan teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia ja kauppaa harjoittavien eurooppalaisten yhtiöiden yhteisiä intressejä. Tämän asian muut kantajat ovat EWRIAn jäseniä ja Belgian (Câbleries namuroises SA), Tanskan (Ropenhagen A/S), Saksan (ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH), Espanjan (Jose Casañ Colomar, SA) ja Yhdistyneen kuningaskunnan (Denwire Ltd) oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä.

15 EWRIA teki muiden kantajien ja joidenkin muiden yhtiöiden nimissä 12.6.2007 komissiolle perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla osittaisen välivaiheen tarkastelupyynnön polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä, jotka oli asetettu yhtäältä asetuksella N:o 1858/2005 Kiinasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnille ja toisaalta asetuksella N:o 1601/2001, sellaisena kuin se on muutettuna 8.4.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 564/2005 (EUVL L 97, s. 1), Tšekin tasavallasta, Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräskaapeleiden tuonnille (jäljempänä tarkastelupyyntö).

16 Tarkastelupyynnön tarkoituksena oli määritellä uudelleen niiden tuotteiden ala, joita kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskevat, eli rauta- ja teräsköydet ja -kaapelit (jäljempänä yhdessä teräskaapelit). EWRIAn mukaan kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ensimmäisen käyttöön ottamisen jälkeen tilanne on huomattavasti muuttunut, mikä oikeuttaa tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän muuttamisen seuraavista syistä:

– kyseessä olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä on ristiriidassa teräslankoihin (EN 10264) ja

teräskaapeleihin (EN 12385) sovellettavien yhteisön standardien kanssa, joissa erotellaan virallisesti yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit erityiskäyttöön tarkoitetuista kaapeleista

– nykyisin markkinoilla toimivat talouden toimijat eivät enää pidä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita ja erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita yhtenä vaan erillisinä tuotteina

– kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannosta yhteisössä on tullut marginaalista, koska yhteisön teräskaapeleiden tuottajat valmistavat nykyisin suurimmaksi osaksi erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita

– yhteisön teräskaapelimarkkinoilla vallitsevat edellytykset ovat muuttuneet, sillä enää ei ole olemassa merkittävää kilpailua yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden välillä, eivätkä yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuonnit enää vahingoita yhteisön teräskaapelituottajia.

17 EWRIA on ehdottanut tarkastelupyynnössään tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän jakamista kahteen ryhmään eli yhtäältä yleiseen käyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin ja toisaalta erityisominaisuuksia omaaviin tai erityiskäyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin. Erityiskäyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin sovellettaisiin edelleen polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, kun taas yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit suljettaisiin näiden toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

18 EWRIAn kanssa pidetyn kokouksen johdosta komissio ilmoitti tälle 8.4.2008 päivätyllä kirjeellään seuraavaa:

”Kuten 8.4.2008 pidetyssä kokouksessa sovittiin, otamme huomioon, että tarkoituksenne on täydentää 12.6.2007 esittämiänne huomautuksia vahinkoon ja/tai polkumyyntiin liittyvillä todisteilla.

Odotamme täydentäviä tietoja ja vastaamme mielellämme kaikkiin lisäkysymyksiin, joita haluatte tästä asiasta esittää.”

19 EWRIA vastasi 30.4.2008 päivätyllä kirjeellään komissiolle seuraavasti:

”Kyseessä olevassa asiassa viittaamme 8.4.2008 käytyihin keskusteluihin ja samana päivänä päivättyyn kirjeeseenne.

12.6.2007 esittämämme välivaiheen tarkastelupyynnön perusteella haluamme huomauttaa, ettemme aio täydentää näitä huomautuksia. Meidän näkökannaltamme pyyntö sisältää riittävästi todisteita tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän osalta ’olosuhteiden muuttumisesta’ sitten ensimmäisen teräskaapeleita koskevan polkumyyntiasetuksen antamisen vuonna 1999. Lisäksi pyynnöstä on jo keskusteltu perusteellisesti [P.-C:n] ja [C.-N:n] kanssa, jotka ilmoittivat meille, että heidän mukaansa näkymät teräskaapeleiksi luokiteltujen tuotteiden määritelmän välivaiheen tarkastelulle olivat ’lupaavat’.

Näin ollen pyydämme Teitä hyväksymään pyyntömme ja aloittamaan enempää odottamatta välivaiheen tarkastelun teräskaapeleiksi luokiteltujen tuotteiden määritelmän osalta. Huomautamme kuitenkin, että jos päätätte evätä pyyntömme, tästä päätöksestä saatetaan nostaa kanne."

20 Komissio ilmoitti 4.7.2008 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä riidanalainen kirje) EWRIAlle seuraavaa:

"Viittaan työryhmäni ja minun kanssani käymäänne kirjeenvaihtoon siitä kysymyksestä, onko mahdollista aloittaa edellä mainittujen teräskaapeleita koskevien toimenpiteiden osittainen tarkastelu, jotta voitaisiin sulkea yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit tarkasteltavana olevien tuotteiden määritelmän ulkopuolelle.

30.4. päivätystä kirjeestänne ilmenee, että ette aio toimittaa tuotteiden määritelmää koskevan pyyntönne tueksi lisätodisteita niiden tietojen ja todisteiden lisäksi, jotka olette toimittaneet ennen mainittua päivää.

Pahoitellen ilmoitamme, että tähän mennessä esittämienne tietojen perusteella ei ole mahdollista katsoa, että olisi aloitettava osittainen välivaiheen tarkastelu yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden sulkemiseksi tarkasteltavina olevien tuotteiden määritelmän ulkopuolelle. Tämä johtuu pääasiallisesti siitä, ettei ole esitetty riittäviä todisteita siitä, ettei toimenpiteen kohteena olevilla kahdella tuotetyypillä, eli yleiseen käyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla ja erityiskäyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla, ole samoja fyysisiä, teknisiä ja kemiallisia perusominaisuuksia.

Huomautuksenne perustuvat tiettyihin seikkoihin, kuten voiteluaineisiin, muovisiin interkalaarisiin kuituihin, rotaatioasteisiin ja tiettyihin lankojen ominaisuuksiin,

joiden avulla voidaan erotella lukuisia teräskaapelilajeja. Tämä ei kuitenkaan riitä, koska kaikilla kaapeleilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet.

Tältä osin katsotaan, että teräskaapelit muodostuvat olennaisin osin kolmesta tekijästä: säikeen muodostavasta teräslangasta, ytimen ympärille kiedotuista säikeistä ja itse ytimestä. Niiden koostumus vaihtelee käyttötarkoitukseen liittyvien fyysisten vaatimusten mukaisesti. Tältä osin on aluksi huomattava, että vaikka on olemassa laaja valikoima teräskaapelilajeja, joilla on tietyt fyysiset ja tekniset erot, kaikilla niillä on samanlaiset fyysiset perusominaisuudet (kaapelit muodostuvat ytimen ympärille kiedotuista teräslankasäikeistä) ja samat tekniset perusominaisuudet (kaikissa on tietty määrä lankoja säiettä kohden, tietty määrä säikeitä kaapelia kohden, tietty läpimitta ja tietty rakenne). Vaikka tuotevalikoiman kärki- tai loppupäähän sijoittuviin tuoteryhmiin kuuluvat tuotteet eivät olekaan vaihdettavissa keskenään, viereisten tuoteryhmien tuotteet ovat vaihdettavissa keskenään. Olemme siis katsoneet, että eri teräskaapeliryhmät ovat osin päällekkäisiä ja ne kilpailevat tietyssä määrin keskenään. Lisäksi jopa saman ryhmän tuotteet voivat olla tarkoitettuja eri käyttötarkoituksiin.

Lisäksi näyttää siltä, että tietyissä päällekkäisissä ryhmissä vakioteräskaapelit kilpailevat erikoisteräskaapeleiden kanssa, koska niitä voidaan käyttää samoihin tarkoituksiin ja ne näyttävät siten olevan vaihdettavissa keskenään.

Jos saatte uusia tietoja, joiden perusteella meidän on mielestänne tarkistettava kantaamme, otamme tietysti aina tällaiset tiedot vastaan.

Vastaamme mielellämme kaikkiin lisäkysymyksiin, joita teillä on tästä aiheesta.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

21 Kantajat nostivat nyt esillä olevan kanteen unionin yleiseen tuomioistuimeen 4.9.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

22 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– tutkii kanteen

– kumoaa 4.7.2008 tehdyn komission päätöksen, jolla komissio on hylännyt kantajien teräskaapeleihin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelupyynnön toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi ja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden sulkemiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle

– velvoittaa komission aloittamaan teräskaapeleiden tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi ja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden sulkemiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen käsitteen ulkopuolelle

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 18.3.2010 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

A *Tutkittavaksi ottaminen*

1. *Sen kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen, joka koskee 4.7.2008 tehtyä komission päätöstä, jolla komissio päätti olla aloittamatta teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua*

a) Asianosaisten lausumat

25 Komissio väittää, että tämä vaatimus on jätettävä tutkimatta. Riidanalainen kirje ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu päätös, koska se ei saa aikaan kantajien osalta lopullisia oikeusvaikutuksia. Toisin kuin asiassa C-521/06 P, Ahinaïki Techniki vastaan komissio, 17.7.2008 annettuun tuomioon (Kok., s. I-5829) johtaneessa asiassa päätökseksi luokiteltu kirje, riidanalaisen kirjeen tarkoituksena ei ole muuttaa kantajien oikeudellista tilannetta merkittävästi.

26 Ensinnäkin komissio viittaa riidanalaisen kirjeen sanamuotoon ja huomauttaa, että siinä ei todeta, että mahdollisuus suorittaa välivaiheen tarkastelu ”evätään lopullisesti ja peruuttamattomasti”. Riidanalainen kirje edustaa komission yksiköiden kantaa, joka perustuu ”tähän mennessä –– esitettyihin tietoihin”. Yksikön päällikkö ja hänen työryhmänsä ovat katsoneet toistaiseksi, että kantajat eivät vielä ole toimittaneet riittävästi selvitysaineistoa välivaiheen tarkastelun aloittamiseksi, mutta ne eivät ole aikoneet täysin sulkea pois tarkastelun aloittamista. Riidanalainen kirje jättää nimenomaisesti EWRIAlle mahdollisuuden toimittaa uusia tietoja, jotka olisivat voineet vakuuttaa komission siitä, että on suoritettava välivaiheen tarkastelu. Komissio korostaa tältä osin sitä, ettei se ole nyt esillä olevassa asiassa lopettanut asiakirja-aineiston käsittelyä. Näistä syistä riidanalainen kirje ei ole verrattavissa edellä 25 kohdassa mainitussa asiassa Athinaïki Techniki vastaan komissio annetussa tuomiossa päätökseksi luokiteltuun kirjeeseen vaan se muistuttaa ennemminkin ennen sitä lähetettyä kirjettä, jossa korostetaan sitä, että Athinaïki Techniki voi toimittaa lisätietoja. Jos nyt käsiteltävänä olevan asian kantajat olisivat lähettäneet toisen kirjeen, jossa ne olisivat selittäneet tarkemmin syyt, jotka olivat niiden tarkastelupyynnön taustalla ja sen, miksi ne katsoivat, että komission olisi pitänyt tarkistaa kantansa, komissio olisi tehnyt sen, ilman että kantajien olisi tarvinnut esittää uutta pyyntöä.

27 Toiseksi komissio viittaa riidanalaisen kirjeen laatijaan ja väittää, että kirje on pelkkä sen yksiköiden kirje eikä asiassa T-22/07, US Steel Košice vastaan komissio, 14.5.2009 annetussa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksessä (42 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) tarkoitettu komission kirje. Kirjeen allekirjoittanut yksikön päällikkö viittaa kirjeenvaihtoon, jota kantajalla on ollut ”[hänen] työryhmä[nsä] ja [hänen] kanssa[an]”, kun taas pronomini ”me”, joka tarkoittaa kyseessä olevaa yksikön päällikköä ja hänen työryhmäänsä, käytetään tekstin muussa osassa. Nämä seikat merkitsevät sitä, että riidanalainen kirje ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu päätös.

28 Näin ollen ja toisin kuin asiassa T-84/97, BEUC vastaan komissio, 4.5.1998 annetussa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksessä (Kok., s. II-795, 48 kohta), riidanalainen kirje ei sisällä tarkastelupyynnön ”selvää ja lopullista arviointia”.

29 Kantajat katsovat, että riidanalainen kirje on edellä 25 kohdassa mainitussa asiassa Ahtinaïki Techniki vastaan komissio annetussa tuomiossa vahvistettujen kriteerien mukaisesti EY 230 artiklassa tarkoitettu päätös.

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

30 Aluksi on todettava, että kannekirjelmästä ilmenee, että kanteen kohteena on kumoamisvaatimus, joka koskee ”4.7.2008 tehtyä komission päätöstä, jolla tämä hylkäsi kantajien pyynnön teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaisesta välivaiheen tarkastelusta toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi ja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden pois sulkemiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmästä” (jäljempänä riidanalainen toimenpide).

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena voivat olla luonteestaan tai muodostaan riippumatta kaikki ne toimielinten toteuttamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok., s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta; asia C-443/97, Espanja v. komissio, tuomio 6.4.2000, Kok., s. I-2415, 27 kohta; asia C-131/03 P, Reynolds Tobacco ym. v. komissio, tuomio 12.9.2006, 54 kohta ja edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 29 kohta).

32 Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista koskevasta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että näiden toimien määrittelemistä varten tarkastelun kohteeksi on otettava riitautettujen toimien asiasisältö ja niiden laatijoiden aikomus. Tältä osin kannekelpoisia toimia ovat pääsääntöisesti toimenpiteet, joissa lopullisesti

vahvistetaan komission kanta hallinnollisen menettelyn päätteeksi ja joilla pyritään aikaansaamaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka ovat omiaan vaikuttamaan kantajan etuihin; sen sijaan menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia (edellä 31 kohdassa mainittu asia IBM v. komissio, tuomion 9 ja 10 kohta; asia C-39/93 P, SFEI ym. v. komissio, tuomio 16.6.1994, Kok., s. I-2681, 27–33 kohta; asia C-147/96, Alankomaat v. komissio, tuomio 22.6.2000, Kok., s. I-4723, 26 ja 27 kohta; edellä 25 kohdassa mainittu asia Ahtinaïki Techniki v. komissio, tuomion 42 kohta ja asia C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, tuomio 26.1.2010, Kok., s. I-669, 52 kohta).

33 Toimen tai päätöksen muodolla ei sen sijaan lähtökohtaisesti ole merkitystä, kun kyse on siitä, voiko tämä toimi tai päätös olla kumoamiskanteen kohteena (edellä 31 kohdassa mainittu asia IBM v. komissio, tuomion 9 kohta; asia C-208/03 P, Le Pen v. parlamentti, tuomio 7.7.2005, Kok., s. I-6051, 46 kohta ja edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 43 kohta). Jos asia olisi toisin, komissio voisi vapautua unionin tuomioistuinten valvonnasta yksinkertaisesti vain laiminlyömällä nämä muotovaatimukset. Oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että koska Euroopan unioni on oikeusyhteisö, jossa valvotaan sitä, että sen toimielinten toteuttamat toimenpiteet ovat yhteensopivia perustamissopimuksen määräysten kanssa, unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi saatettuihin kanteisiin sovellettavia menettelysääntöjä on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista siten, että näitä sääntöjä sovelletaan tavalla, joka myötävaikuttaa sen tavoitteen täytäntöönpanoon, joka koskee tehokkaan oikeussuojan takaamista yksityisille oikeussubjekteille yhteisön oikeuden perusteella kuuluvien oikeuksien osalta (edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 44 ja 45 kohta; ks. myös vastaavasti asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok., s. I-6677, 38 ja 39 kohta ja asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok., s. I-439, 109 kohta).

34 Tästä seuraa, että sen määrittelemiseksi, onko valtiontukien alalla toteutettu toimi EY 230 artiklassa tarkoitettu päätös, on aiheellista tutkia, onko tämä toimielin tällä toimellaan lopullisesti vahvistanut kantansa tarkastelupyyntöön, kun otetaan huomioon toimen asiasisältö ja komission aikomus ja se asiayhteys, jossa toimi on toteutettu (ks. vastaavasti edellä 32 kohdassa mainittu asia Internationaler Hilfsfonds v. komissio, tuomion 58 kohta).

35 Aluksi on todettava, että riidanalainen kirje on seurausta EWRIAn 30.4.2008 päivätystä kirjeestä, jolla tämä on ilmoittanut komissiolle aikeestaan olla täydentämättä tarkastelupyyntöä siitä syystä, että mainittu pyyntö sisälsi riittävästi selvitysaineistoa, ja aikeestaan nostaa kanne unionin tuomioistuimessa, jos sen pyyntö hylätään. Tämän jälkeen riidanalaisen kirjeen sanamuoto, jonka mukaan ”pahoitellen ilmoitamme, että tähän mennessä esittämienne tietojen perusteella ei ole mahdollista katsoa, että olisi aloitettava osittainen välivaiheen tarkastelu”, merkitsee sitä, että komissio oli päättänyt olla hyväksymättä tarkastelupyyntöä. Tässä asiayhteydessä komissio on myös ilmoittanut kantajille ne syyt, joiden vuoksi se päätti olla aloittamatta tarkastelua. Se on täsmentänyt, että ”tämä johtuu pääasiallisesti siitä, ettei ole esitetty riittäviä todisteita siitä, ettei toimenpiteen kohteena olevilla kahdella tuotetyypillä eli yleiseen käyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla ja erityiskäyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla ole samoja fyysisiä, teknisiä ja kemiallisia perusominaisuuksia”. Vaikka komissio tosin onkin riidanalaisen kirjeen lopussa todennut, että kantajat voivat aina toimittaa uusia tietoja, jotka voivat sen saada ”tarkistamaan tämän kannan”, on korostettava, että komissiolle oli selvästi ilmoitettu, että tarkastelupyyntö oli lopullinen eikä sitä täydennettäisi millään muulla selvitysaineistolla.

36 Edellä todettujen seikkojen perusteella on ilmeistä, että tästä pyynnöstä oli tehty päätös ja että jos uusia tietoja toimitettaisiin, voitaisiin tehdä uusi päätös, jossa otettaisiin huomioon mainitut tiedot.

37 Lisäksi on palautettava mieliin, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan toinen alakohta) välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi. Toisin kuin tilanteessa, jossa komissio on perusasetuksen 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan päättänyt aloittaa välivaiheen tarkastelun (ks. vastaavasti asia T-134/95, Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, määräys

14.3.1996, Kok., s. II-181, 23 kohta ja asia T-267/97, Broome & Wellington v. komissio, määräys 25.5.1998, Kok., s. II-2191, 29 kohta), tällaisen tarkastelun aloittamisen epäämistä riittävän näytön puuttuessa ei voida määritellä alustavaksi tai valmistelevaksi toimeksi, koska sen jälkeen ei toteuteta mitään muuta toimea, joka voi olla kumoamiskanteen kohteena (ks. vastaavasti edellä 32 kohdassa mainittu asia SFEI ym. v. komissio, tuomion 28 kohta ja edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 54 kohta).

38 Tältä osin ei ole merkitystä sillä, että kantajat voivat vielä toimittaa komissiolle lisätietoja, jotka voivat velvoittaa tämän viimeksi mainitun tarkistamaan kantaansa (ks. vastaavasti edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 55 kohta).

39 Tosin kuten komissio on todennut istunnossa, tarkastelupyynnöstä ei ole tehty mitään muodollista päätöstä. Koska perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa, jota sovelletaan mainitun asetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla myös välivaiheen tarkasteluihin, säädetään, että tutkimuksen aloittamista koskeva pyyntö hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi ja saman asetuksen 5 artiklan 9 kohdassa täsmennetään, että ”ellei todisteita ole riittävästi, valittajalle on, konsultaatioiden jälkeen, ilmoitettava asiasta”, on katsottava, että komissio on riidanalaisella kirjeellä ilmoittanut kantajille päätöksestään hylätä tarkastelupyyntö.

40 Edellä 35 kohdassa esitettyjen näkemysten ja sen perusteella, että komissio on päättänyt olla hyväksymättä tarkastelupyyntöä, on katsottava, että jos oletetaan, että kantajat olisivat myöhemmin toimittaneet lisätietoja, komissio olisi tarvittaessa tehnyt

näiden uusien tietojen perusteella uuden päätöksen siitä, olisiko välivaiheen tarkastelu aloitettava sen käytettävissä olevan selvitysaineiston perusteella. Sitä vastoin mainittujen tietojen toimittamisella ei ole vaikutusta siihen, että ensimmäinen tarkastelupyyntö on jo hylätty (ks. vastaavasti edellä 25 kohdassa mainittu asia Athinaïki Techniki v. komissio, tuomion 57 kohta).

41 Tästä seuraa, että riidanalainen toimi merkitsee sekä sisältönsä että toteuttamisensa asiayhteyden ja komission tarkoituksen valossa komission lopullista kieltäytymistä suorittaa osittainen välivaiheen tarkastelu. Riidanalainen toimi on siis luokiteltava EY 230 artiklassa tarkoitetuksi päätökseksi.

42 Tämän päätöksen luonnetta ei voida kyseenalaistaa vain siksi, että tämän arvioinnin on suorittanut komission yksiköt eikä komissio itse (ks. vastaavasti asia T-37/92, BEUC ja NCC v. komissio, tuomio 18.5.1994, Kok., s. II-285, 38 kohta ja edellä 28 kohdassa mainittu asia BEUC v. komissio, tuomion 48 kohta).

43 Koska tällä päätöksellä on hylätty tutkimuspyyntö, jonka tarkoituksena on määrittää kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitämisen tarve olosuhteiden väitetyn muuttumisen vuoksi perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun välivaiheen tarkastelumenettelyn puitteissa, se on saanut aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajien intresseihin, ja se on EY 230 artiklan mukainen kannekelpoinen toimi.

2. *Vaatimuksen, joka koskee komission velvoittamista suorittamaan osittainen välivaiheen tarkastelu, tutkittavaksi ottaminen*

a) Asianosaisten lausumat

44 Komissio väittää, että tämä vaatimus on jätettävä tutkimatta. EY 233 artiklan ja oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävä ei ole antaa komissiolle määräyksiä tavasta, jolla sen tulisi panna täytäntöön kumoamiskanteen johdosta annettu tuomio.

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

45 On muistettava, että EY 230 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen yhteydessä unionin tuomioistuinten toimivalta rajoittuu riidanalaisen toimenpiteen lainmukaisuuden valvontaan ja että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voi harjoittamansa laillisuusvalvonnan yhteydessä osoittaa unionin toimielimille määräyksiä tai toimia niiden sijasta (asia C-21/94, parlamentti v. neuvosto, tuomio 5.7.1995, Kok., s. I-1827, 33 kohta; asia C-5/93 P, DSM v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok., s. I-4695, 36 kohta ja asia T-145/98, ADT Projekt v. komissio, tuomio 24.2.2000, Kok., s. II-387, 83 kohta). Jos riidanalainen toimenpide kumotaan, kyseessä olevan toimielimen tehtävänä on toteuttaa EY 233 artiklan nojalla kumoamistuomion täytäntöönpanotoimenpiteet (asia 53/85, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok., s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 23 kohta ja em. asia ADT Projekt v. komissio, tuomion 84 kohta).

46 Tästä seuraa, että kantajien vaatimus siitä, että unionin yleinen tuomioistuin velvoittaa komission suorittamaan osittaisen välivaiheen tarkastelun, on jätettävä tutkimatta.

3. *Kantajien esittämien perusteiden tutkittavaksi ottaminen*

a) Asianosaisten lausumat

47 Komissio väittää ensimmäisestä kanneperusteesta, että kantajat ovat olennaisin osin viitanneet tarkastelupyynnössä esitettyihin argumentteihin sen sijaan, että ne olisivat esittäneet väitteensä kannekirjelmän tekstissä. Komissio päättelee tästä, että ensimmäinen kanneperuste sekä muut kantajien esittämät kanneperusteet, joihin sisältyy samoja säännönvastaisuuksia, on jätettävä tutkimatta siitä syystä, että niitä ei ole esitetty kannekirjelmässä.

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

48 On palautettava mieliin, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi

ottamisen edellytyksenä on, että ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta silti johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi kannekirjelmästä (ks. asia T-19/01, Chiquita Brands ym. v. komissio, tuomio 3.2.2005, Kok., s. II-315, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Vaikka kannekirjelmän tekstiosaa voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla kannekirjelmän liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä, ei voida korjata sitä, että kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on mainittava (asia T-209/01, Honeywell v. komissio, tuomio 14.12.2005, Kok., s. II-5527, 57 kohta ja asia T-201/04, Microsoft v. komissio, tuomio 17.9.2007, Kok., s. II-3601, 94 kohta). Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei myöskään ole yrittää etsiä ja tunnistaa liitteistä niitä perusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteillä on puhtaasti todistuksellinen ja täydentävä tehtävä (asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok., s. II-2081, 34 kohta; asia T-231/99, Joynson v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok., s. II-2085, 154 kohta ja em. asia Honeywell v. komissio, tuomion 57 kohta). Kanteessa on näin ollen selitettävä, mitä kanteen perusteena oleva seikka sisältää; pelkkä ylimalkainen viittaaminen mainittuun seikkaan ei täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia (asia T-102/92, Viho v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok., s. II-17, 68 kohta ja asia T-282/04, Italia v. komissio, tuomio 22.11.2006, 60 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

50 On todettava, että kantajien esittämät kanneperusteet täyttävät edellä mainitut vaatimukset.

51 Ensinnäkään ei ole epäilystä siitä, etteikö kannekirjelmästä ilmenisi nimenomaisesti, että nyt esillä olevalla kanteella pyritään sen toteamiseen, että perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa, 11 artiklan 3 kohtaa ja 21 artiklaa on väitetysti rikottu sillä, että komissio

on kieltäytynyt aloittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelun. Sen tarkoituksena on myös saada todetuksi se, että komissio loukannut luottamuksensuojan periaatetta.

52 Toiseksi on niin, että vaikka kantajat viittaavatkin laajamittaisesti kunkin kanneperusteensa yhteydessä kannekirjelmänsä liitteenä olevaan tarkastelupyyntöön, ne ovat myös kannekirjelmässään esittäneet pääasialliset argumentit kanteensa tueksi. Ensimmäisen kanneperusteen osalta, joka koskee olosuhteiden muutoksia tarkasteltavina olevien tuotteiden määritelmän, yhteisön tuotannon ja vahingon suhteen, kantajat toteavat aluksi kannekirjelmän 28–35 kohdassa, että tuotteen alkuperäinen määritelmä on vanhentunut tiettyyn tekniseen ja teknologiseen kehitykseen liittyvien uusien olosuhteiden vuoksi. Tämän jälkeen kantajat korostavat kannekirjelmän 36–41 kohdassa, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotanto on häviämässä tai se on jo lakannut. Lopuksi kannekirjelmän 42–45 kohdassa ne katsovat, ettei ole todennäköistä, että vahinko jatkuisi tai alkaisi uudelleen, jos yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tietyn alaluokan tuonnit suljettaisiin toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle. Toisen kanneperusteen osalta, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, kantajat toteavat kannekirjelmän 12–15 ja 46–50 kohdassa ne seikat, jotka ovat synnyttäneet niissä perustellun luottamuksen siitä, että kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelu aloitettaisiin. Kolmannen kanneperusteen osalta kantajat ovat kannekirjelmän 51–55 kohdassa todenneet ne syyt, joiden vuoksi komissio on niiden mielestä rikkonut perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa määritellessään tarkasteltavana olevan tuotteen liian laajasti.

53 Näin ollen kannekirjelmään sisältyvä kantajien väitteiden yhteenveto mahdollistaa sen, että komissio voi puolustautua ja unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaa. Tästä seuraa, että komission väite kantajien esittämien kanneperusteiden tutkimatta jättämisestä on hylättävä.

B *Asiakysymys*

54 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, jotka koskevat ensinnäkin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan rikkomista, toiseksi luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista ja kolmanneksi ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan rikkomista.

1. *Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan rikkomista*

55 Kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa ja 21 artiklaa kieltäytyessään aloittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua, vaikka sillä oli siihen velvollisuus tarkastelupyyntöön sisältyvän riittävän näytön perusteella, joka koskee olosuhteiden muutoksia tuotteiden määritelmän, yhteisön tuotannon ja vahingon suhteen.

56 Tämä kanneperuste jakautuu näin ollen kolmeen osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että tuotteen alkuperäinen määritelmä on vanhentunut tiettyyn tekniseen ja teknologiseen kehitykseen liittyvien uusien olosuhteiden vuoksi. Toisessa osassa ne väittävät, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotanto on häviämässä tai jo lakannut. Kolmannessa osassa ne väittävät, ettei ole todennäköistä, että vahinko jatkuisi tai alkaisi uudelleen, jos tarkasteltavana olevan tuotteen tietyn alaluokan tuonnit suljettaisiin toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

a) Ensimmäinen osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän osalta

Asianosaisten lausumat

57 Kantajat korostavat komission päätöskäytäntöön viitaten, että välivaiheen tarkastelun aiheuttava olosuhteiden muuttuminen voi liittyä paitsi polkumyyntiin ja/tai vahinkoon myös tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Tältä osin kantajat väittävät, että teräskaapeleita koskevat olosuhteet ovat muuttuneet niin, että kyseessä oleviin polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin sisältyvän tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän mukauttaminen on perusteltua.

58 Pitää paikkansa, että komissiolla on laajaa harkintavaltaa tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyssä kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden puitteissa. Sillä olisi kuitenkin kantajien mielestä ollut velvollisuus aloittaa välivaiheen tarkastelu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, koska niiden pyyntö sisälsi riittävästi näyttöä teknisten ja taloudellisten olosuhteiden muuttumisesta suhteessa tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Komission esiin tuomat tuomiot, joissa perustellaan sen laajaa harkintavaltaa kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta (asia T-170/94, Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomio 25.9.1997, Kok., s. II-1383, 61–71 kohta ja asia T-462/04, HEG ja Graphite India v. neuvosto, tuomio 17.12.2008, Kok., s. II-3685, 68 kohta), eivät ole merkityksellisiä nyt esillä olevassa asiassa, sillä ne koskevat polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamista eivätkä päätöstä olla aloittamatta välivaiheen tarkastelua.

59 Kantajien mukaan välivaiheen tarkastelun aloittaminen ei ole välttämätöntä vain silloin, kun olemassa olevien toimenpiteiden mukauttaminen on väistämätöntä, vaan

myös silloin, kun esitetään riittävää näyttöä tiettyjen teknisten ja taloudellisten olosuhteiden muuttumisesta ja näiden muutosten perusteella olemassa olevien toimenpiteiden mukauttaminen voi osoittautua välttämättömäksi.

60 Kantajien hakemuksensa tueksi esittämän näytön perusteella komission olisi pitänyt ainakin aloittaa välivaiheen tarkastelu, jotta se voi tehdä päätöksen tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän mahdollisesta mukauttamisesta. Komissio on kuitenkin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan vastaisesti edes välivaiheen tarkastelua aloittamatta päättänyt, ettei mainitun määritelmän mukauttaminen ollut tarpeen.

61 Kantajat ovat siten tarkastelupyynnössään osoittaneet, että teräskaapeleita vastaava tuotteen määritelmä on muuttunut näitä kaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen.

62 Ensinnäkin Euroopan standardisointikomitea (CEN) oli erotellut 12.11.2001 yleiseen käyttöön ja erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit eurooppalaiseen EN 12385 -standardiin. Yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit, jotka on tarkoitettu ”yleisiin nostotarkoituksiin” oli ryhmitelty tämän standardin 4 osaan, kun taas erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit oli luokiteltu mainitun standardin 5–10 osaan. CEN oli vahvistanut vuonna 2002 tämän erottelun kaapeleiden teräslankoihin sovellettavia vaatimuksia koskevassa EN 10264 -standardissa, jossa se erotteli tämän standardin 2 osassa ”langat – – yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita varten” ja saman standardin 3 osassa ”langat – – raskasta kuormitusta varten”.

63 Tältä osin komissio oli vahvistanut väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET) tuonnissa 4.8.2000 annetussa

asetuksessa (EY) N:o 1742/2000 (EYVL L 199, s. 48) erittäin tärkeän kriteerin, jolla standardisoitiin tarkasteltavina olevien tuotteiden määritelmä.

64 Kantajien mukaan standardisoinnin muutos vaatii kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamista ja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden erottelua erityiskäyttöön tarkoitetuista kaapeleista. Komission olisi näin ollen pitänyt suorittaa tätä asiaa koskeva syvällisempi tutkimus välivaiheen tarkastelun puitteissa erityisesti kantajien pyynnössään esittämien erityisten ja tyhjentävien esimerkkien osalta. Komissio ei kuitenkaan ole ottanut huomioon näitä esimerkkejä vaan se on yksinkertaisesti viitannut tavanomaiseen argumenttiinsa siitä, että kaikilla teräskaapeleilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja ne muodostuvat olennaisin osin kolmesta tekijästä: säikeen muodostavista teräslangoista, ytimen ympärille kiedotuista säikeistä ja itse ytimestä. Tällä yksinkertaistetulla väitteellä ei ole mitään yhteyttä nykyiseen tekniseen todellisuuteen, johon liittyy EN 12385- ja EN 10264 -standardiin sisältyvät monimutkaiset ja laajat kuvaukset. Lisäksi tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää ei voida hienojakoistaa, sillä teknisten vaatimusten vuoksi kaikki teräskaapelit muodostuvat edellä mainituista kolmesta osasta. Komissio on näin ollen tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa, kun se on sivuuttanut edellä mainituilla standardeilla suoritetut muutokset ja kieltäytynyt aloittamasta välivaiheen tarkastelua.

65 Toiseksi kantajat väittävät, että ne ovat toimittaneet tarkastelupyyntönsä yhteydessä todisteita markkinoiden käsitteen muuttumisesta. Teräskaapelimarkkinoiden talouden toimijat erottelevat, toisin kuin aikaisemmin, toisistaan yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit ja erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit.

66 Ensinnäkin kantajat ovat mielestään osoittaneet, että yhteisön tuottajat erottelevat nämä kaapelityypit toisistaan internet-sivustoillaan, mainoksissaan ja luetteloissaan. Ne korostavat niissä kapasiteettiaan tuottaa mittatilaustyönä erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita.

67 Toiseksi kantajat ovat mielestään osoittaneet tarkastelupyynnössään, että erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit erottuvat yleiseen käyttöön tarkoitetuista kaapeleista fyysisten ja teknisten ominaisuuksien perusteella. Siten komission viittauksella teräskaapeleiden perusominaisuuksiin ei voida sivuuttaa kantajien väitettä siitä, että yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita ja erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita pidetään markkinoilla vallitsevan käsityksen mukaan eri tuotteina.

68 Ensinnäkään erityiskäyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla ei ole ainoastaan yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden kolmea peruselementtiä vaan myös muita elementtejä (kuten muovisia ”vahvikkeita” ja/tai muovipäällysteitä, lisättyjä täytesäikeitä, erityisiä voiteluaineita ja tiivistettyjä säikeitä), joiden vuoksi niitä voidaan käyttää raskaaseen kuormitukseen ja tiukkojen turvallisuusvaatimusten mukaiseen käyttöön.

69 Erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelisäikeet ovat olleet myös erikoiskäsittelyssä, mikä antaa niille poikkeuksellisen joustavuuden lisäksi suuremman lujuuden sekä paremman kulumis- ja korroosiosuojan tavanomaiseen käyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin verrattuina.

70 Erityiskäyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla on näin ollen poikkeuksellinen rotaatiokestävyys, joka on paljon parempi kuin yleiseen käyttöön tarkoitetuilla kaapeleilla, joten niitä voidaan käyttää erityisiin käyttötarkoituksiin.

71 Erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita myydään myös huomattavasti korkeampaan hintaan kuin samantyyppisiä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita.

72 Kantajat korostavat, että ne ovat tarkastelupyynnössään esittäneet näyttöä selvästä rajanvedosta yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden välillä toimittamalla luettelon, jossa tuodaan esiin näiden kaapeleiden fyysisten ja teknisten ominaisuuksien väliset erot ja erot niiden käyttötarkoituksessa ja joka voisi toimia suuntaviivoina kyseessä olevien toimenpiteiden soveltamisalan uudelleenmäärittelylle.

73 Tämän luettelon perusteella on käsittämätöntä, että komissio kieltäytyy erottelemasta yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita erityiskäyttöön tarkoitetuista kaapeleista. Se voidaan selittää vain sen pelolla ”ennalta arvaamattomista seurauksista”, joihin komission asiamiehet ovat vedonneet 8.4.2008 pidetyssä kokouksessa, jossa käsiteltiin yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden sulkemista polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle, mikä merkitsisi uuden tutkimuksen aloittamista kaikkien voimassa olevien teräskaapeleihin sovellettavien toimenpiteiden osalta. Tämä pelko ei kuitenkaan voi oikeuttaa sitä, että pidetään voimassa tarkasteltavana olevan tuotteen vanhentunut määritelmä, joka ei vastaa markkinoiden teknisiä ja taloudellisia olosuhteita.

74 Kantajat korostavat myös, että lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista, Taiwanista, Kiinan kansantasavallasta, Hongkongista, Korean tasavallasta, Malesiasta, Meksikosta, Amerikan yhdysvalloista ja Indonesiasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman levykkeiden) tuonnissa annettujen asetusten (ETY) N:o 2861/93, (EY) N:o 2199/94, (EY) N:o 663/96 ja (EY) N:o 1821/98 muuttamisesta sekä lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Indonesiasta peräisin olevien ja PT Betadiskindo Binataman valmistamien ja yhteisöön vientiä varten myymien magneettilevyjen (3,5 tuuman levykkeiden) tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1335/1999 muuttamisesta 29.11.1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2537/1999 (EYVL L 307, s. 1) myönnetään, että

tarkastelupyyntö, jolla pyritään tuotteen sulkemiseen pois polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalalta, oli perusteltu, kun kyseessä olevalla tuotteella ja tarkasteltavana olevalla tuotteella oli ilmeisiä eroja niiden fyysisissä ja teknisissä ominaisuuksissa, niiden loppukäytössä ja niiden hinnassa. Kantajat olivat tarkastelupyynnössään esittäneet riittävää näyttöä edellä mainittujen kriteerien täyttymisestä, joten komissiolla oli velvollisuus aloittaa välivaiheen tarkastelu teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi. Tämän velvollisuuden noudattamatta jättäminen on ilmeinen arviointivirhe ja merkitsee perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan rikkomista.

75 Komissio kiistää kantajien esittämät väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

76 Kantajat väittävät, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa kieltäytyessään aloittamasta välivaiheen tarkastelua tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän muuttamiseksi.

77 Aluksi on palautettava mieliin, että kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 40 kohta ja asia T-221/05, Huvis v. neuvosto, tuomio 8.7.2008, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Sama pätee unionin toimielinten suorittamiin monitahoisiin teknisiin arviointeihin (ks. vastaavasti

asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok., s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 13 kohta; ks. myös vastaavasti edellä 49 kohdassa mainittu asia Microsoft v. komissio, tuomion 88 ja 89 kohta).

78 On myös todettava, että oikeuskäytännön mukaan mainitulla alalla valvonnan, jota unionin tuomioistuimet kohdistavat toimielinten arviointeihin, on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 48 ja 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-300/03, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 4.10.2006, Kok., s. II-3911, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Tältä osin on edellä 77 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella katsottava, että komissiolla on laaja harkintavalta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan puitteissa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon pysyttämistarpeen määrittelyssä sekä sen määrittelyssä, sisältääkö välivaiheen tarkastelupyyntö riittävää näyttöä tällaisen tarkastelun tarpeen toteamiseksi.

80 Näiden näkemysten valossa on tutkittava, onko komissio tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään aloittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua tarkastelupyyntöön sisältyvän näytön perusteella.

81 Tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää koskevien olosuhteiden muuttumista koskevasta väitteestä on todettava, että perusasetuksessa ei täsmennetä, miten olisi määriteltävä tuote tai tuotevalikoima, joihin polkumyyntitutkimus voidaan kohdistaa, eikä siinä vaadita hienojakoisen luokittelun tekemistä (ks. vastaavasti edellä 58 kohdassa mainittu asia Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomion 61 kohta).

82 Tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelemiseksi toimielimet voivat ottaa huomioon useita seikkoja, kuten tuotteiden fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet, tuotteiden käyttötarkoituksen, vaihdettavuuden, käsityksen, joka kuluttajilla on niistä, jakelukanavat, valmistusprosessin, tuotantokustannukset ja laadun (ks. vastaavasti asia T-401/06, Brosmann Footwear (HK) ym. v. neuvosto, tuomio 4.3.2010, Kok., s. II-720, 131 kohta).

83 Siten olosuhteiden muuttumisen osalta, joka oikeuttaa tietyn tuotteen sulkemisen pois tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmästä, väitteellä, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään aloittamasta välivaiheen tarkastelua, on pyrittävä osoittamaan joko se, että komissio on tarkastelun aloittamista koskevassa arvioinnissaan arvioinut merkityksellisinä pitämiään tekijöitä virheellisesti, tai se, että sen olisi pitänyt ottaa huomioon muita, merkityksellisempiä tekijöitä, jotka olisivat tarkastelun puitteissa edellyttäneet tämän tuotteen jättämistä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle (ks. vastaavasti edellä 82 kohdassa mainittu asia Brosmann Footwear (HK) ym. v. neuvosto, tuomion 132 kohta).

84 Komissio on riidanalaisessa päätöksessään katsonut, että välivaiheen tarkastelua ei voida aloittaa yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden sulkemiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, erityisesti koska tarkastelupyyntö ei sisältänyt riittävästi näyttöä, jonka perusteella voitaisiin todeta, että näillä kahdella kaapelityypillä ei ole samoja fyysisiä, teknisiä ja kemiallisia perusominaisuuksia.

85 Kuten kantajat ovat todenneet istunnossa, ne eivät kiistä fyysisiä, teknisiä ja kemiallisia perusominaisuuksia koskevan kriteerin merkitystä tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelemiseksi, mutta ne katsovat, että myös muut, vielä merkittävämmät tekijät on otettava huomioon, erityisesti yhteisten standardien vahvistamiseen, käyttötarkoitukseen ja tuotteiden hintaan liittyvät tekijät.

86 Ensinnäkin kantajat tukeutuvat CEN:n vahvistamien EN 12385- ja EN 10264 -standardien puitteissa suoritettuun erotteluun yleiseen käyttöön tarkoitettujen ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapelien välillä, ja ne moittivat komissiota siitä, että tämä on vastoin aiempaa käytäntöään sivuuttanut standardisointikriteerin, joka on erittäin merkittävä tarkasteltavina olevien tuotteiden määrittelemisessä.

87 Mainituista standardeista on todettava, että EN 12385 -standardissa täsmennetään teräskaapeleiden valmistusta ja testejä koskevat turvallisuusmääräykset, kun taas EN 10264 -standardissa täsmennetään mittatoleranssit, mekaaniset ominaisuudet, teräslankojen koostumusta koskevat vaatimukset ja ne edellytykset, jotka kaapelilankojen mahdollisen pinnoitteen on täytettävä. Vaikka pitääkin paikkansa, että näillä standardeilla vahvistetaan tiettyjen erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeliluokkien osalta erityismääräykset, tällaisten määräysten olemassaolo ei yksinään voi olla näyttöä siitä, että yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit ja erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit eivät ole yksi ainoa ”tarkasteltavana oleva tuote” polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä sovellettaessa. Yhtäältä kukin standardi sisältää tietyille erityiskäyttöön tarkoitetuille kaapeliluokille määriteltyjen erityismääräysten lisäksi yhteisen johdanto-osan, joka soveltuu kaikkiin teräskaapeleihin siitä riippumatta, onko ne tarkoitettu yleiseen käyttöön vai erityiskäyttöön. Toisaalta näihin standardeihin sisältyvät eri teräskaapeliluokat eivät sulje pois toinen toisiaan, mikä merkitsee sitä, että kaapelit, jotka vastaavat yhden luokan vaatimuksia, voivat vastata myös toisen luokan vaatimuksia. Vaikka komissio väittikin istunnossa, että tietyissä tapauksissa tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä voi vastata yhteisessä standardissa vahvistettua luokittelua, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen määritelmä ei missään tapauksessa voi riippua tällaisesta luokittelusta.

88 Vaikka eri teräskaapelityypit voidaankin luokitella ryhmiin lisäosien ja käyttötarkoituksen perusteella, ei voida katsoa, toisin kuin kantajat väittävät, että eri ryhmien välillä on selvä raja. Kuten komissio on perustellusti väittänyt istunnossa, ei ole olemassa objektiivista kriteeriä, jonka avulla voidaan määrittää eri kaapelityyppien käyttötarkoitus tai niiden lopullinen määränpää niiden tuonnin ja myynnin yhteydessä yhteisössä. Jopa samanlaisen ryhmän sisällä tuotteet voivat olla tarkoitettuja eri

käyttötarkoituksiin. Vaikka tuoteryhmän huonoimpaan ja parhaimpaan äärilaitaan kuuluvat teräskaapelit eivät olekaan keskenään vaihdettavissa, kantajat eivät kiistä sitä, että tietyissä lähiryhmissä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita ja erityiskäyttöön tarkoitettuja teräskaapeleita voidaan käyttää samoihin tarkoituksiin ja ne ovat näin ollen keskenään vaihdettavissa. Näin ollen eri teräskaapeliryhmät ovat osin päällekkäisiä ja ne kilpailevat tietyssä määrin keskenään (ks. vastaavasti asia C-171/87, Canon v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1237, 48–52 kohta; asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1335, 35–40 kohta ja asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1635, 25–30 kohta).

89 Asetus N:o 1742/2000, johon kantajat vetoavat, ei missään tapauksessa tue niiden väitettä siitä, että CEN:n vahvistamat yhteiset standardit muodostaisivat komissiolle erittäin tärkeän kriteerin tarkasteltavana olevan tuotteen alan määritelmälle. Tältä osin riittää, kun todetaan, että tässä asetuksessa komissio tukeutuu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmässä vain marginaalisesti yhteisten teknisten standardien olemassaoloon. Näin ollen polyeteenitereftalaatin kahden luokan välinen ero määritettiin näiden tuotteiden rajaviskositeettiarvon avulla ja kyseessä olevaa standardia käytettiin mainitussa asetuksessa vain yhtenä mittavälineenä viskositeettitestejä varten. Näin ollen on todettava, että kantajien väite perustuu mainitun asetuksen virheelliseen tulkintaan ja on siis hylättävä, ilman että olisi edes tarpeen lausua asetuksessa N:o 1742/2000 suoritettujen arviointien merkityksestä nyt esillä olevan riidan ratkaisemiseksi.

90 Toiseksi kantajat esittävät markkinakäsityksen muuttumisesta lähtökohtaisesti kaksi väitettä.

91 Ensinnäkin kantajat väittävät, että yhteisön tuottajat erottelevat kaksi kaapelityyppiä luetteloissaan, internet-sivustoillaan ja mainoksissaan. Nämä esimerkit eivät kuitenkaan osoita, että yleiseen käyttöön ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden välille voitaisiin vetää täsmällinen raja, vaan ennemminkin, että yhteisön tuottajat tarjoavat täydellisen valikoiman eri teräskaapelityyppejä. Missään tapauksessa rajoitettu määrä otteita joidenkin yhteisön tuottajien luetteloista, internet-sivustoista ja mainoksista ei voi horjuttaa päätelmää siitä, että eri kaapelityypeillä on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet, ne ovat osin päällekkäisiä ja kilpailevat tietyssä määrin keskenään.

92 Toiseksi kantajat esittävät väitteitä, jotka koskevat kaapeleiden erottelua lisäosien (kuten säikeet, muoviset lisäosat ja voiteluaineet), erityiskäsittelyn (viisikulmaisiksi tai elliptisiksi tiivistetyt säikeet), poikkeuksellisen rotaatiovastustuksen, erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden korkeamman hinnan tai erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden eritysten käyttötarkoitusten perusteella. Näiden esimerkkien perusteella ei kuitenkaan ole mahdollista tukea kantajien päätelmää siitä, että voidaan tehdä täsmällinen rajanveto yleiseen käyttöön ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden välillä. Yhtäältä on niin, että kuten edellä 88 kohdassa on todettu, vaikka onkin olemassa laaja valikoima teräskaapelityyppejä, joilla on erilaisia lisäominaisuuksia ja erityiskäyttötarkoituksia, kantajien esittämät seikat eivät voi horjuttaa komission päätelmää siitä, että lähiryhmiin kuuluvat teräskaapelit ovat vaihdettavissa keskenään, ne ovat osin päällekkäisiä ja kilpailevat tietyssä määrin keskenään. Toisaalta on todettava, että mikään perusasetuksen säännös ei velvoita toimielimiä käsittelemään eri tavalla samaa tuotetta sen eri käyttötarkoitusten perusteella (ks. vastaavasti asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok., s. II-85, 53 kohta).

93 Tältä osin kantajien väitettä, joka koskee toimielinten aikaisempaa käytäntöä, ei voida myöskään hyväksyä. Kuten edellä 77–79 kohdassa on todettu, toimielinten on perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan perusteella suorittamansa välivaiheen tarkastelun

puitteissa harkintavaltaansa käyttäessään tutkittava tarve jatkaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa. Tätä harkintavaltaa on käytettävä tapauskohtaisesti kaikkien asiassa merkityksellisten tosiseikkojen mukaisesti (ks. vastaavasti asia C-156/87, Gestretner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok., s. I-781, 43 kohta). Asetuksessa N:o 2537/1999 suoritetut arvioinnit eivät missään tapauksessa tue kantajien näkemystä siitä, että tarkastelu, jolla pyritään jättämään yleiseen käyttöön tarkoitetut teräskaapelit polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ulkopuolelle, olisi perusteltu, koska tutkimus, joka oli johtanut siihen, että tällä asetuksella suljettiin pois suuren muistikapasiteetin levykkeet, oli selvästi osoittanut, että tarkasteltavina olevien tuotteiden välillä oli selvä fyysisten ja teknisten ominaisuuksien ero. Toisin kuin kantajat väittävät, asetuksesta N:o 2537/1999 ei ilmene, että toimielimet olisivat katsoneet näiden tuotteiden käyttötarkoituksen ja hinnan ratkaiseviksi tekijöiksi. Ainoa käyttötarkoitusta koskeva maininta tutkimuksen päätelmissä on näin ollen asetuksen N:o 2537/1999 27 perustelukappaleessa, jossa neuvosto toteaa, että ”tavanomaisia – – levykkeitä sekä [suuren muistikapasiteetin] levykkeitä ei voida pitää yhtenä tuotteena ainoastaan käyttötarkoituksen perusteella”, kun taas näiden kahden tuotteen välisiä hintaeroja ei näissä päätelmissä ole mitenkään arvioitu.

94 Edellä esitetyistä toteamuksista johtuu, että kantajien väitteet, jotka koskevat CEN:n teknisten standardien muuttumista tai markkinakäsityksen väitettyä muuttumista, eivät voi osoittaa, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään aloittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua sen näytön perusteella, jonka kantajat ovat esittäneet tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään liittyvien olosuhteiden muuttumisesta.

95 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

b) Toinen osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannossa yhteisössä

Asianosaisten lausumat

96 Kantajat viittaavat lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Malesiasta, Singaporesta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien yksityiskäyttöön tarkoitettujen telekopiolaitteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 904/98 kumoamisesta 18.3.2002 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 495/2002 (EYVL L 78, s. 1) ja väittävät, että neuvosto kumosi asetuksen N:o 904/98 välivaiheen tarkastelupyynnön seurauksena siitä syystä, että yksityiskäyttöön tarkoitettujen telekopiolaitteiden yhteisön teollisuustuotanto oli pienentynyt paljon ja että se lakkaisi lähitulevaisuudessa (ks. asetuksen N:o 495/2002 9 perustelukappale).

97 Tästä asetuksesta johtuu näin ollen, että on yhteisön edun ja siten perusasetuksen 21 artiklan vastaista pitää voimassa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä tuotteelle, jonka yhteisön tuotanto on katoamassa ja lakannee lähitulevaisuudessa.

98 Kantajat ovat mielestään osoittaneet tarkastelupyynnössä, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotanto on nyttemmin merkityksetöntä, toisin kuin vuosina 1999–2001, jolloin yhteisössä tuotettiin merkittäviä määriä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita. Ne korostavat, että näyttöä tästä olosuhteiden muuttumisesta on esitetty.

99 Ensinnäkin tarkastelupyynnön luottamuksellisessa versiossa on esitetty useita yhteisön tuottajien ilmoituksia, joilla pyritään osoittamaan, että yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit on poistettu tuotanto-ohjelmista tai että mainitut tuottajat eivät enää voi valmistaa niitä. Vaikka kantajat eivät olekaan esittäneet näitä ilmoituksia nyt esillä olevassa oikeudenkäynnissä niiden luottamuksellisuuden takaamiseksi, ne huomauttavat, että komissio on tietoinen näistä asiakirjoista, koska sillä on hallussaan tarkastelupyynnön luottamuksellinen versio.

100 Toiseksi tämän tuotannon häviäminen ilmenee tarkastelupyynnön liitteeseen 4 liitetyistä yhteisön tuottajien mainoksista, internet-sivustoilta ja luetteloista. Nämä asiakirjat osoittavat, että kyseessä olevat yhteisön teräskaapeleiden tuottajat tuottavat tällä hetkellä pääosin erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita.

101 Kantajien mukaan komissio on päättänyt sivuuttaa tämän näytön, koska se ei riidanalaisessa kirjeessä ole viitannut yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannon häviämiseen. Näin ollen polkumyyntitullien kielteiset vaikutukset ovat suhteettomia, koska komissio ei ole ottanut huomioon sitä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei aiheuta mitään etua yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden eurooppalaiselle tuotannolle. Kantajat päättelevät tästä, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 21 artiklaa.

102 Komissio väittää aluksi, että tämä ensimmäisen kanneperusteen osa on jätettävä tutkimatta kahdesta syystä. Ensinnäkään kantajat eivät ole hallinnollisessa menettelyssä esittäneet väitettä siitä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi yhteisön edun vastaista ja merkitsisi perusasetuksen 21 artiklan rikkomista.

103 Toiseksi kantajat perustavat yleiseen käyttöön tarkoitettujen teräskaapeleiden yhteisön tuotannon asteittaista häviämistä koskevan väitteensä väitettyihin tosiseikkoihin, jotka eivät sisälly kannekirjelmän liitteenä olevan tarkastelupyynnön ei-luottamukselliseen versioon, sekä yhteisön tuottajien ilmoituksiin, joita ei ole liitetty siihen.

104 Jos tämä osa otetaan tutkittavaksi, komissio kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannosta on tullut merkityksetön yhteisössä.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Tutkittavaksi ottaminen

105 Ensimmäisen kanneperusteen toisen osan tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä, jonka komissio on esittänyt siitä syystä, että väitettä yhteisön edunvastaisuudesta ei ole esitetty hallinnollisessa menettelyssä, on nyt esillä olevassa asiassa todettava, että tarkastelupyynnön IV osan otsikkona on ”Yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotannon asteittainen lakkaaminen”. Kantajat vetoavat siinä yleiseen käyttöön tarkoitettujen teräskaapeleiden pienentyvään yhteisön tuotantoon, mikä muodostaa muutoksen, joka tekee välttämättömäksi kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan uudelleenmäärittelyn mainittujen kaapeleiden sulkemiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Väitteensä tueksi kantajat ovat tarkastelupyynnössään viitanneet asetukseen N:o 495/2002 (ks. edellä 96 kohta). Tässä asetuksessa neuvosto on perusasetuksen

11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun puitteissa katsonut, että oli yhteisön edun mukaista kumota tiettyihin henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettujen telekopiolaitteiden tuonteihin kohdistuvat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, kun otetaan huomioon polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden yhteisön tuotannon nopeasti tapahtunut lakkaaminen.

106 Yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotannon asteittaista lakkaamista koskevat väitteet on kokonaisuudessaan sisällytetty kannekirjelmään. Kantajat ovat täsmentäneet siinä asetuksen N:o 495/2002 9 perustelukappaletta lainaten, että kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi vastoin yhteisön etua, kun otetaan huomioon yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannon asteittainen lakkaaminen, ja merkitsisi perusasetuksen 21 artiklan rikkomista.

107 Perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan toisesta ja kolmannesta virkkeestä (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 21 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas virke) johtuu, että toimielimillä on oikeus olla soveltamatta tiettyjä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, vaikka muut edellytykset polkumyyntitullin määräämiselle, eli polkumyynti, vahinko ja syy-yhteys, ovatkin täyttyneet, jos ne katsovat, että tällaisten toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista. Tapauksessa, jossa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden yhteisön tuotanto häviää asteittain, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun yhteydessä suoritettavan yhteisön edun arviointi edellyttää kyseisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassapitämisen tarpeen tutkimista.

108 On todettava, että komission moite, joka koskee sitä, että kantajat vetoavat väitteeseen, jota ne eivät ole esittäneet hallinnollisessa menettelyssä, perustuu virheelliseen olettamaan, koska tarkastelupyyntö koski ainakin implisiittisesti yhteisön edun poistumista, koska siinä viitattiin yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannon

asteittaiseen poistumiseen ja todettiin asetuksen N:o 495/2002 9 perustelukappaleeseen viitaten, että kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ”eivät mitenkään paran[taisi] [yhteisön] tuotannon suojaa mahdollisia epälojaaleja kaupallisia käytäntöjä vastaan”.

109 Tästä seuraa, että perusasetuksen 21 artiklaa koskevan nimenomaisen maininnan puuttuminen tarkastelupyynnöstä ei vaikuta ensimmäisen kanneperusteen nyt käsiteltävänä olevan osan tutkittavaksi ottamiseen.

110 Siitä, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen teräskaapeleiden yhteisön tuotannon häviämistä koskevat yhteisön tuottajien väitetysti luottamukselliset ilmoitukset puuttuvat, on todettava, että tämä kysymys kuuluu kantajien esittämiin väitteisiin liittyvän näytön arviointiin, joten sitä tarkastellaan ensimmäisen kanneperusteen nyt esillä olevan osan perustelujen riittävyyden tutkimisen yhteydessä.

111 Edellä todetusta johtuu, että komission ensimmäisen kanneperusteen toisesta osasta esittämä tutkimatta jättämistä koskeva väite on hylättävä.

– Asiakysymys

112 Kantajat väittävät, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ole todennut yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannon häviämistä yhteisössä ja on siten kieltäytynyt hyväksymästä tarkastelupyyntöä.

113 Tältä osin on todettava, että kantajat ovat ainoastaan väittäneet, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotanto on ollut viime aikoina häviävän pientä, esittämättä kuitenkaan vähäisintäkään konkreettista näyttöä tämän väitteen tueksi.

114 Ensinnäkin on todettava yhteisön tuottajien ilmoituksista, joihin kantajat tukeutuvat osoittaakseen yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotannon pienenemisen, että sen lisäksi, että näitä ilmoituksia ei ole esitetty nyt esillä olevan kanteen yhteydessä, tällaisia yhteisön tuottajien yksittäisiä ilmoituksia, joissa ne toteavat poistaneensa yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit tuotanto-ohjelmastaan, ei voida itsessään pitää riittävänä näyttönä yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotannon asteittaisesta häviämisestä, jos niitä eivät tue tuotantotilastojen kaltaiset objektiiviset todisteet.

115 Lisäksi kannekirjelmän liitteenä olevaan tarkastelupyyntöön liitetyt yhteisön tuottajien mainokset eivät osoita yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannon asteittaista häviämistä yhteisössä, vaan pikemminkin sen, että yhteisön tuottajat tarjoavat eri teräskaapelityyppien täydellisen tuotevalikoiman, ilman että näistä mainoksista kävisi ilmi, tuotetaanko niissä tarjotut kaapelit yhteisössä vai tuodaanko ne sinne. Otteet yhteisön tuottajien mainoksista, internet-sivustoilta tai luetteloista, joista ilmenee, että ne keskittyvät erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotantoon, eivät riitä osoittamaan, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden yhteisön tuotanto häviää asteittain kokonaan.

116 Näin ollen kantajien väitteet, jotka koskevat olosuhteiden muuttumista yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden asteittaisen häviämisen osalta yhteisössä, eivät riitä osoittamaan, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään

suorittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua kantajien esittämän näytön perusteella.

117 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

c) Kolmas osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista vahingon olemassaolon osalta

Asianosaisten lausumat

118 Kantajien mukaan toteamus siitä, että yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapelien tuonti aiheuttaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa yhteisön tuottajille, tehtiin aikana, jona nämä tuottajat vielä tuottivat näitä kaapeleita, eikä se nykyään enää pidä paikkaansa.

119 Ensinnäkin kantajat ovat mielestään tarkastelupyynnössä osoittaneet, että yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit ja erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit liikkuvat eri markkinoilla, jotka erotetaan toisistaan uusilla eurooppalaisilla EN 12385- ja EN 10264 -standardeilla. Lisäksi yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden markkinat ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden markkinat eroavat toisistaan siinä, että yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita markkinoidaan yleensä teollisuuskäyttöön, kun taas erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit, joita valmistetaan yhteisössä, ovat pääasiallisesti lisäkäsittelyn kohteena.

120 Toiseksi tarkastelupyynnön luottamuksellisessa versiossa kantajat ovat esittäneet sellaisten yhteisön tuottajien antamia ilmoituksia, jotka tuovat suuria määriä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita myös maista, jotka ovat teräskaapeleihin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena. Nämä tuonnit eivät siis aiheuta enää mitään vahinkoa yhteisön tuottajille, jotka eivät koskaan tahallisesti aiheuttaisi vahinkoa itselleen. Vaikka kantajat eivät olekaan esittäneet näitä ilmoituksia tässä oikeudenkäynnissä suojatakseen niiden luottamuksellisuutta, ne huomauttavat, että komissio on ollut tietoinen näistä asiakirjoista, koska sillä on hallussaan tarkastelupyynnön luottamuksellinen versio.

121 Koska yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuonnista ei näin ollen tällä hetkellä aiheudu vahinkoa, kantajat väittävät, ettei ole todennäköistä, että vahinko jatkuisi tai alkaisi uudelleen, jos nämä tuonnit jätettäisiin kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

122 Kieltäytyessään toteamasta perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetun vahingon poistumista ja näin ollen aloittamasta tarkastelua komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa.

123 Komissio kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

124 Kuten edellä 37 kohdassa on jo todettu, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaan välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

125 Ensinnäkin siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit ja erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit liikkuvat eri markkinoilla, jotka erottuvat toisistaan CEN:n uusien standardien perusteella, sekä niiden markkinoille saattamiseen liittyvää eroa koskevasta väitteestä on todettava, että näitä väitteitä on jo tutkittu ja ne on hylätty tutkittaessa edellä 86–95 kohdassa tämän kanneperusteen ensimmäistä osaa.

126 Toiseksi siitä kantajien väitteestä, että yhteisön tuottajat tuovat suuria määriä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita muun muassa maista, joihin kohdistuu polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, on todettava yhtäältä, että kantajien esiin tuomia yhteisön tuottajien yksittäisiä ilmoituksia, joissa todetaan, että ne tuovat suuria määriä yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita, ei sen lisäksi, että niitä ei ole esitetty nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä, voida pitää itsessään riittävänä näyttönä tällaisista tuonneista, jos niitä eivät tue objektiiviset todisteet, kuten mainittujen kaapeleiden tuontia yhteisöön koskevat tilastot. Toisaalta pelkkä kantajien väite siitä, että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi ”epätodennäköistä”, ei osoita yhteisön teollisuudelle aiheutuneen vahingon poistumista.

127 Kantajien esittämät väitteet vahingon olemassaoloa koskevien olosuhteiden muuttumisesta eivät siis voi osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään aloittamasta kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua kantajien esittämän näytön perusteella.

128 Näin ollen tämän kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.

129 Ensimmäinen kanneperuste on siten kokonaisuudessaan hylättävä.

2. *Toinen kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista*

a) Asianosaisten lausumat

130 Kantajat väittävät, että kieltäytyessään aloittamasta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelua komissio on loukannut niiden perusteltua luottamusta. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että oikeus vaatia luottamuksensuojaa koskee kaikkia oikeussubjekteja, jotka ovat sellaisessa tilanteessa, josta ilmenee, että heille on unionin toimielimen esittämien täsmällisten vakuuttelujen vuoksi syntynyt perusteltuja odotuksia (asia T-333/03, Masdar (UK) v. komissio, tuomio 16.11.2006, Kok., s. II-4377, 119 kohta).

131 Nyt esillä olevassa asiassa komissio on herättänyt kantajissa perusteltua luottamusta ehdottaessaan, että ne esittäisivät uudelleen välivaiheen tarkastelussa väitteen, joka koskee sitä, että yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit eroavat merkittävästi erityiskäyttöön tarkoitetuista kaapeleista. Nämä vakuuttelut annettiin riittävällä varmuudella ja ne olivat peräisin luvallisista ja luotettavista lähteistä.

132 Ensinnäkin komissio on kantajien mukaan rohkaissut niitä asetuksella N:o 1796/1999 Kiinasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräskaapelien tuonnille asetettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelumenettelyn päättämisen yhteydessä esittämään välivaiheen tarkastelupyynnön kyseessä olevien toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi. Eräs komission toimihenkilöistä oli ottanut yhteyttä EWRIAan ilmoittaakseen sille, että kantajien pyyntöä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamisesta ei voida tarkastella voimassaolon päättyessä suoritettavan tarkastelun yhteydessä, vaan se olisi esitettävä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun puitteissa. Kantajien mukaan komission toimihenkilöllä ei ollut ollut mitään syytä ottaa yhteyttä EWRIAan muutoin, kuin jos komissio olisi halunnut määritellä uudelleen kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan. Tästä johtuu, että se on näin rohkaissut kantajia tekemään välivaiheen tarkastelupyynnön.

133 Toiseksi tätä näkemystä tuki se, että komission delegaatio osoitti myös selvästi mielenkiintonsa teräskaapeleita koskevien toimenpiteiden soveltamisalan uudelleenmäärittelyyn, kun se kävi yhden kantajista, Heko Industrieerzeugnissen, toimipaikassa suorittaessaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelua asetuksella N:o 1601/2001 käyttöön otettujen tiettyjen Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien kaapeleiden tuonnille asetettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen yhteydessä.

134 Kolmanneksi tarkastelupyyntöä koskevassa epävirallisessa kokouksessa komissio antoi kantajille sellaisen vaikutelman, että se oli valmis tarkastelemaan niiden väitteitä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa tarkasteltavina olevien tuotteiden soveltamisalan osalta. Nämä toimihenkilöt lukivat kantajien mukaan kantajien tarkastelupyynnön ensimmäisen version ja antoivat useita suosituksia tämän version muuttamiseksi. Kantajat olivat korjanneet pyyntöään näiden suositusten perusteella ja sisällyttäneet siihen mainittujen komission toimihenkilöiden ehdottamia argumentteja. Yksi toimihenkilöistä oli ottanut yhteyttä kantajiin korjatun version johdosta ja ilmoittanut niille katsovansa, ettei mikään lisäys ollut tarpeellinen ja että pyyntöön sisältyvien ”lupaavien” argumenttien vuoksi se pitäisi välittömästi esittää virallisesti komissiolle.

135 Näiden yhteydenottojen toteen näyttämiseksi kantajat ehdottavat työjärjestyksen 65 artiklan c alakohdan mukaisesti EWRIAn puheenjohtajan H:n kuulemista todistajana.

136 Tämä komission menettely viittasi siihen, että se aikoi muuttaa ehdotustaan tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmästä teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osalta. Kantajilla oli ollut kaikki syyt uskoa, että koska ne esittäisivät määräajassa välivaiheen tarkastelupyynnön kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan mukauttamiseksi ja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden pois sulkemiseksi, komissio aloittaisi viipymättä vastaavan välivaiheen tarkastelun.

137 Kantajat olivat näiden odotusten perusteella jättäneet 12.6.2007 tarkastelupyyntönsä, jota varten ne olivat käyttäneet tarvittavan ajan ja voimavarat. Kun unionin toimielimet kieltäytyivät aloittamasta pyydettyä välivaiheen tarkastelua, ne loukkasivat kantajien perusteltua luottamusta.

138 Komissio väittää, ettei se ollut antanut kantajille täsmällisiä vakuutteluja siitä, että tarkastelu suoritettaisiin.

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

139 Oikeuskäytännön mukaan luottamuksensuojan periaate koskee jokaista yksityistä, jonka tilanteesta käy ilmi, että yhteisön hallintoviranomainen on antamalla hänelle täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja, jotka ovat peräisin virallisesta ja luotettavasta lähteestä, synnyttänyt tämän mielessä perusteltuja odotuksia (ks. asia T-203/97, Forvass v. komissio, tuomio 6.7.1999, Kok. H., s. I-A-129 ja II-705, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia T-319/00, Borremans ym, v, komissio, tuomio 26.9.2002, Kok. H., s. I-A-171 ja II-905, 63 kohta ja asia T-304/06, Reber v. SMHV - Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1927, 64 kohta). Näiden vakuuttelujen on kuitenkin oltava sovellettavien säännösten ja normien mukaisia, koska lupaukset, joissa ei oteta huomioon näitä säännöksiä, eivät ole omiaan synnyttämään asianomaisessa perusteltua luottamusta (ks. asia T-205/01, Ronsse v. komissio, tuomio 5.11.2002, Kok. H., s. I-A-211 ja II-1065, 54 kohta; asia T-329/03, Ricci v. komissio, tuomio 16.3.2005, Kok. H., s. I-A-69 ja II-315, 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja em. asia Mozart, tuomion 64 kohta; ks. myös vastaavasti asia 162/84, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 6.2.1986, Kok., s. 481, 6 kohta).

140 Nyt esillä olevassa asiassa on aluksi todettava, että mistään asiakirja-aineiston seikasta ei voida todeta väitettyjen vakuuttelujen verbaalista sisältöä. Komissio tosin myöntää, että sillä on ollut kontakteja kantajiin vuoden 2004 elokuun ja vuoden 2005 marraskuun välisenä aikana asetuksella N:o 1796/1999 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten, päättymässä olevien toimenpiteiden tarkastelun aikana ja vuoden 2006 lokakuussa alustavasti tarkastelupyynnön osalta. Se kuitenkin kiistää antaneensa

kantajille täsmällisiä ja ehdottomia vakuutteluja, jotka olisivat voineet synnyttää niissä perusteltuja odotuksia siitä, että tarkastelumenettely aloitetaan.

141 Ensinnäkin asetuksen N:o 1796/1999 voimassaolon päättymisen vuoksi suoritetun tarkastelumenettelyn puitteissa tapahtuneista komission ja kantajien välisistä kontakteista kantajat väittävät, että komissio oli ”rohkaissut” niitä esittämään tarkastelupyynnön ja ne katsovat, että komission toimihenkilö oli ottanut niihin yhteyttä täsmentääkseen tiettyjä välivaiheen tarkastelua koskevia menettelyllisiä aspekteja. Vaikka oletettaisiinkin, että komissio olisi voinut pyrkiä tällaisen tarkastelun mahdollisuuteen mainittujen yhteydenottojen puitteissa, on kuitenkin todettava, että ilmoitetut tekijät eivät ole täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja siitä, että tarkastelu suoritettaisiin.

142 Toiseksi kantajat väittävät komission toimihenkilöiden ja kantajien välisistä yhteydenotoista, jotka tapahtuivat asetuksella N:o 1601/2001 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen yhteydessä Heko Industrieerzeugnissen toimipaikassa suoritetun tarkastelumenettelyn puitteissa, vain, että komission toimihenkilöt olivat osoittaneet ”mielenkiintoa” kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan uudelleenmäärittelyyn, mikä ei ole täsmällinen ja ehdoton vakuuttelu siitä, että välivaiheen tarkastelu aloitettaisiin.

143 Kolmanneksi komission ja kantajien kesken pidetystä, tämän kanteen kohteena olevaa tarkastelupyyntöä koskeneesta epävirallisesta kokouksesta kantajat toteavat vain, että niille on syntynyt sellainen ”vaikutelma”, että komissio olisi ollut valmis tutkimaan niiden argumentit tarkastelussa ja että se oli kuvaillut niiden argumentteja ”lupaaviksi”. Tällaiset seikat eivät kuitenkaan ole täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja siitä, että välivaiheen tarkastelu aloitettaisiin. Kuten komissio on todennut, sen vastaus teknisiä lausuntoja koskeviin alustaviin pyyntöihin ei myöskään ole sen puolelta muodollinen tai epävirallinen päätös, koska asiakirja-aineisto voidaan

analysoida vain virallisesti esitettyyn pyyntöön sisältyvien tosiasiallisten argumenttien ja todisteiden perusteella, eikä se ole missään tapauksessa voinut aiheuttaa minkäänlaista perusteltua luottamusta siihen, että välivaiheen tarkastelu aloitettaisiin.

144 Koska näiden kontaktien todellisuutta ei ole kiistetty ja koska väitetyt kontaktit eivät ole voineet missään tapauksessa saada aikaan kantajien perusteltua luottamusta siihen, että välivaiheen tarkastelu aloitettaisiin, kantajien vaatimusta asian selvittämistoimesta ei voida hyväksyä.

145 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä.

3. *Kolmas kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan rikkomista*

a) Asianosaisten lausumat

146 Kantajat väittävät, että unionin toimielimet ovat perustaneet teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osalta tekemänsä toteamukset liian laajaan tarkasteltavana olevan tuotteen käsitteeseen. Toimielimet ovat vertailleet keskenään tuotteita, jotka eivät ole samankaltaisia, ja tehneet tästä virheelliset päätelmät.

147 Kantajat muistuttavat esittäneensä tämän argumentin tarkastelupyynnössään ja pyytäneensä komissiota mukauttamaan toimenpiteiden soveltamisalaa sulkemalla yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuonnin sen ulkopuolelle. Komissio ei kuitenkaan ole ottanut huomioon niiden argumentteja. Komission riidanalaisessa kirjeessä esittämät väitteet, joiden mukaan eri teräskaapelityypeillä ”[olisi] kaikilla samat tekniset ja – – fyysiset perusominaisuudet” ja joiden mukaan on niin, että ”vaikka tuotevalikoiman kärki- tai loppupäähän kuuluvat tuotteet eivät olekaan vaihdettavissa keskenään, lähekkäisiin tuoteryhmiin kuuluvien tuotteiden on todettu olevan vaihdettavissa keskenään”, ovat virheellisiä seuraavista syistä, jotka on jo ilmaistu tarkastelupyynnössä.

148 Ensinnäkin erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet eroavat yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden vastaavista ominaisuuksista siinä, että ne sisältävät lisäelementtejä ja vaativat EN 10264 -standardin mukaisten, raskaammalle kuormitukselle tarkoitettujen lankojen käyttämistä.

149 Toiseksi erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotantotapa on huomattavan erilainen kuin yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden, koska se vaatii tietokoneistettua tuotantolinjaa ja lisälaitteita.

150 Kolmanneksi myös näiden kahden kaapelityypin käyttötarkoitukset eroavat toisistaan. Erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita käytetään erityistarkoituksiin, jotka edellyttävät kaapeleilta poikkeuksellisia fyysisiä ja teknisiä ominaisuuksia erona yleiseen käyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin.

151 Neljänneksi erityiskäyttöön tarkoitetut kaapelit ja yleiseen käyttöön tarkoitetut kaapelit eivät ole keskenään vaihdettavissa. Yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita ei voida käyttää useimpiin erityistarkoituksiin.

152 Viidenneksi yhteisössä ei enää nykyään ole merkittävää yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotantoa.

153 Kantajat korostavat, että kaikki nämä seikat osoittavat, että on olemassa selvä raja yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden ja erityiskäyttöön tarkoitettujen kaapeleiden välillä. Komissio kuitenkin viittaa tuotteen laajaan määritelmään, jossa viitataan ”perusominaisuuksiin” ja vertailee yhteisössä tuotettuja erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita ja tuotuja yleiseen käyttöön tarkoitettuja kaapeleita, eli tuotteita, jotka eivät ole samankaltaisia. Kun komissio on kieltäytynyt aloittamasta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelua, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa.

154 Komissio kiistää kantajien väitteet.

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

155 Kantajat väittävät kolmannella kanneperusteellaan, että kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet perustuvat tarkasteltavana olevan tuotteen liian laajaan määritelmään, joten toimielimet vertailevat edelleen erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden kanssa, eivätkä nämä tuotteet ole kantajien mukaan samankaltaisia. Näin ollen komission kieltäytyminen välivaiheen tarkastelun aloittamisesta on yhtäältä ilmeinen arviointivirhe ja toisaalta se merkitsee perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan rikkomista.

156 On todettava, että väite, jonka mukaan kieltäytyminen välivaiheen tarkastelun aloittamisesta muodostaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan rikkomisen, koska komissio vertailee tarkasteltavana olevan tuotteen perusominaisuuksiin perustuvan laajan määritelmän perusteella edelleen yhteisössä tuotettuja erityiskäyttöön tarkoitettuja kaapeleita tuotuihin yleiseen käyttöön tarkoitettuihin kaapeleihin, johtaa siihen, että kyseenalaistetaan kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden lainmukaisuus ja erityisesti niihin sisältyvän tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä, vaikka mainittujen toimenpiteiden lainmukaisuus ei ole nyt käsiteltävänä olevan kanteen kohteena, jolla pyritään kumoamaan osittain päätös, jolla komissio on kieltäytynyt aloittamasta osittaisen välivaiheen tarkastelun.

157 Lisäksi väitteestä, jonka tarkoituksena on osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään aloittamasta välivaiheen tarkastelua, kun otetaan huomioon olosuhteissa väitetysti tapahtunut muutos tarkasteltavana olevan tuotteen, yhteisön tuotannon tai aiheutuneen vahingon määritelmän osalta, on todettava, että se kumuloituu edellä 55–129 kohdassa hylätyn ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetyn väitteen kanssa.

158 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste sekä kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

159 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) European Wire Rope Importers Association (EWRIA), Câbleries namuroises SA, Ropenhagen A/S, ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, Jose Casañ Colomar SA ja Denwire Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä joulukuuta 2010.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 6291

A Polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä annettu perusasetus ..... II - 6291

B Rauta- tai teräskaapeleiden tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ..... II - 6296

1. Kiinasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräskaapeleiden tuonnille asetetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ..... II - 6296

2. Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräskaapeleiden tuonnille asetetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ..... II - 6297

Asian tausta ..... II - 6299

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 6304

Oikeudellinen arviointi ..... II - 6305

A Tutkittavaksi ottaminen ..... II - 6305

1. Sen kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen, joka koskee 4.7.2008 tehtyä komission päätöstä, jolla komissio päätti olla aloittamatta teräskaapeleita koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaista välivaiheen tarkastelua ..... II - 6305

a) Asianosaisten lausumat ..... II - 6305

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6307

2. Vaatimuksen, joka koskee komission velvoittamista suorittamaan osittainen välivaiheen tarkastelu, tutkittavaksi ottaminen ..... II - 6312

a) Asianosaisten lausumat ..... II - 6312

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6312

3. Kantajien esittämien perusteiden tutkittavaksi ottaminen ..... II - 6313

a) Asianosaisten lausumat ..... II - 6313

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6313

B Asiakysymys ..... II - 6316

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan rikkomista ..... II - 6316

a) Ensimmäinen osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän osalta ..... II - 6317

Asianosaisten lausumat ..... II - 6317

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6322

b) Toinen osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista yleiseen käyttöön tarkoitettujen kaapeleiden tuotannossa yhteisössä ..... II - 6329

Asianosaisten lausumat ..... II - 6329

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6331

– Tutkittavaksi ottaminen ..... II - 6331

– Asiakysymys ..... II - 6333

c) Kolmas osa, joka koskee olosuhteiden muuttumista vahingon olemassaolon osalta ..... II - 6335

Asianosaisten lausumat ..... II - 6335

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6337

2. Toinen kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista ..... II - 6338

a) Asianosaisten lausumat ..... II - 6338

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6341

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan rikkomista ..... II - 6343

a) Asianosaisten lausumat ..... II - 6343

b) Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 6345

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 6346